

„Страх од књиге“, Сузана Тамаро
Дечак који није волео да чита

Књига је веома забавна и много ми се допала. У књизи се говори о дечаку Леополду. Он није волео да чита, а за сваки рођендан је добијао само књиге, а желео је да добије патике за трчање. Када је дечакова мама сазнала да има лоше резултате у школи, отишли су код психолога да се посаветују. Психолог је рекао да је потребно да сваки дан више чита. Доктор је рекао да је то решење за његов страх од књиге, али се дечаку овај савет није допао. Због тога родитељи су му увели неколико забрана, а отац му је увео дневну дозу. Дечак је био очајан што је морао да сваки дан чита све више књига.

Зато је једнога дана решио да побегне од куће. Тако је дошао до робне куће где је видео патике које је желео да има, али није могао да их купи. Тако је док је шетао срео у парку једног старог човека са којим је почео да прича о свему. Старац је схватио да је Леополд побегао од куће, јер се и њему то десило у истим годинама. Дечак и старац су се договорили да заједно прочитају једну књигу до краја. Зато су дошли у књижару, пронашли књигу и Леополд је почео да чита. Док је читао сузе су му падале низ лице, а од слова су му се стварали пијани мрави. То је приметила продавачица у књижари и рекла да дечак не види добро. Старац је решио да га одмах одведе кући и каже његовим родитељима који проблем има њихов син. Леополдови родитељи били су јако изненађени и веома тужни што нису приметили који проблем има њихов син. Проблем је решен тако што су отишли код лекара, а Леополд је добио велике нове наочаре за вид. Дечак није имао више проблем са видом и од тада је прочитао много књига.

У овој књизи „Страх од књиге“ најлепши део ми је када је дечак почео да чита књиге, јер је решио проблем са видом, а најтужнији део ми је када је Леополд побегао од куће. Научио сам из ове приче да се сви проблеми решавају разговором, љубављу и стрпљењем у породици. Препоручујем свим мојим другарима да прочитају ову књигу јер је много забавна.